

HORARIS DE MISSES

ESGLÉSIA PARROQUIAL de SANTA MARIA
Feiners: 9.00 (Celebració de la Paraula)
19.30 a l'Antiga [excepte dimarts]
Dissabtes i vigílies de festa: 19.30
Diumenges i festes: 9.00, 12.00 i 19.30

CAPELLA de SANTA ANNA (Quatre Vents)
Diumenges: 10.30 (*bilingüe*)

CAPELLA de L'ANTIGA
Diumenges i festes: 10.00

CAPELLA del COL·LEGI SANTA MARIA
Diumenges i festes: 11.30 (*castellano*)

DESPATX PARROQUIAL
C/ Nou, 22 Tel. 972 33 05 74
santamariadeblanes@gmail.com

Dimarts i Dijous
de 8 a 9 del vespre.
Dimecres i Divendres
de 12 a 13.30 del migdia.

"Es necessiten vint anys
per construir una reputació
i cinc minuts per arruïnar-la".

(Warren Buffett)

INTENCIONS DE PREGÀRIA

DISSABTE, 5: 19.30: Manuel Rubio Menchón. Famílies Puig i Llena i Llorens i Telarroja.

DIUMENGE, 6: 9.00: Manel Farré Orteu. **10.30:** Ramón Sola Miranda. **12.00:** Jaume Costa Ribas i Vicenç i Maria Cinta Ferrer. **19.30:** Pel poble.

DILLUNS, 7: 9.00: (Celebració de la Paraula). **19.30:** Intenció particular.

DIMARTS, 8: 9.00: Intenció particular.

DIMECRES, 9: 9.00: (Celebració de la Paraula). **19.30:** Pere Roura Morte (20è A.).

DIJOUS, 10: 9.00: (Celebració de la Paraula). **19.30:** Joan Pou Carreras (21è A.).

DIVENDRES 11: 9.00: (Celebració de la Paraula). **19.30:** Josep Surís i Lola Sala (A.).

DISSABTE, 12: 19.30: Llorenç Framis i Josepa Puig Nonell. Manuel Rubio Menchón.

DIUMENGE, 13: 9.00: Carme S. P. **12.00:** Pel poble. **19.30:** Intenció particular.

DILLUNS, 14: 9.00: (Celebració de la Paraula). **19.30:** Lluís Trias Figueras (23è A.). Rosa Vilà Esparregó. Joaquim Alum Robert (A.) Victòria Espigulé (A.).

DIMARTS, 15, ASSUMPCIÓ: 9.00: Intenció particular. **12.00:** Rosa Romeo Serrano. Jordi Roqueta, Francisco Coll i Dolors Portas. Maria Font Barcons i Josep Rams Alum. Eusebi Burcet Martí. Anna Maria Fernández Planas. **19.30:** Adelaida Massó Madrenchs.

DIMECRES, 16: 9.00: (Celebració de la Paraula). **19.30:** (No hi ha missa).

DIJOUS, 17: 9.00: (Celebració de la Paraula). **19.30:** (No hi ha missa).

6 d'agost de 2023

<http://www.parroquiesdeblanes.net>

TRANSFIGURACIÓ

En una obra de Nikos Kazantzakis, que es titula *El Crist de nou crucificat*, un personatge pregunta: "Quin és el bon camí?" I un altre li respon: "El que puja". Aquest curt diàleg resumeix l'evangeli de la Transfiguració, festa que s'escau aquest diumenge.

Un camí que puja demana esforç i sacrifici. I a mesura que es va pujant amunt, l'horitzó es va eixamplant, el paisatge guanya perspectiva i, psíquicament, sentim que ens anem alleugerint, com si els nostres problemes, els haguéssim deixat al peu de la muntanya o a casa, i a mesura que caminem, ens en anéssim allunyant. Un cop acabat el camí, des de les altures, mirem als quatre punts cardinals i tot ho veiem petit i llunyà, i la nostra vida i els seus problemes també es veuen petits i llunyans com el paisatge. Des de la distància i l'altura tot es relatiu.

En la història de l'espiritualitat cristiana sempre s'ha comparat el creixement personal com un ascendir, un pujar amunt, tal com sempre hem

cregut que Déu habita en les altures i que per trobar-lo havíem d'ascendir espiritualment (a les altures de la mística) i fins físicament, ja que molts santuaris estan situats dalt d'una muntanya.

L'evangeli d'aquest diumenge ens parla d'un camí que puja. Jesús pren tres deixebles: Pere, Jaume i Joan. Són aquests tres, com podrien ser qualssevol altres, qualsevol de nosaltres.

I pugem cap a la muntanya. Pujar una muntanya costa, demana esforç, resistència. Però nosaltres hi pugem.

Ja som a prop del cim, ja hi arribem, i el mestre es posa a pregar i es transfigura: "*La seva cara es tornà resplendent com el sol, i els seus vestits, blancs com la llum*".

Però nosaltres ens hem adormit. Esclar, hem pujat una muntanya i estem cansats, és natural que ens adormim. Per fi, quan obrim els ulls, ens adonem del que realment està passant. Per un instant, només per un instant, veiem un altre Jesús, veiem clar que no és un simple mestre que ensenya una bonica

doctrina, està canviat, aquest home amaga un misteri molt gran, aquest home és el Fill de Déu... Si hem descobert això, ja hem arribat al punt més alt del camí que pot fer un cristià, ja no es pot avançar més.

També ens pot passar una cosa semblant amb moltes persones magnífiques que Déu ha posat al nostre costat. Però com que la nostra mirada és curta i rutinària, no som capaços de descobrir el tresor que posseïm. Moltes vegades només ens adonem del veritable valor de les persones quan han deixat aquest món.

Igualment podem dir de cadascun de nosaltres. Som éssers transcendents, cosa que vol dir que som (i estem cridats a ser) més del que ens pensem. I això no té res a veure amb la fanfarroneria. **Ens costa d'adonar-nos** del que som perquè ens impulsen a malgastar les nostres energies en altres coses: aparentar i dissimular, tenir i menystenir: un camí que no puja, fa baixada.

Però hi ha moments a la vida en què hi veiem més clar: són moments i experiències de transfiguració. Solen ser moments fugaços, però intensos. A cops ens ho diu una mirada: una mare quan mira el seu fill, dos enamorats que es miren; tots hem viscut moments en què de veritat ens hem sentit feliços, moments en què sembla que el temps **s'aturi en una sensació de plenitud, moments únics en què se'ns fa la llum: descobrim el sentit de moltes coses que hem viscut i en el seu moment no vam comprendre.**

També són moments de transfiguració les experiències de Déu. No és el mateix llegir coses sobre Déu o sentir-ne explicacions, que fer-ne experiència. Si no **n'hem fet experiència no tenim res. I tots podem fer-ne experiència**, ja que som transcendents. Tots haurem viscut algun moment, com els apòstols dalt de la muntanya, un instant en què ens hem dit: Déu hi és i és bo, encara que la nostra vida sigui un desastre.

Dalt de la muntanya ens sobrevé la temptació: "*Mestre, que n'estem de bé aquí dalt!*". **I si hi féssim tres cabanes per quedar-nos sempre?**

És la temptació de fugir d'una realitat que potser no ens acaba d'agradar. Jesús va baixar de la muntanya per seguir el seu camí fins a Jerusalem, amb tot el que això significa. Els deixebles també van baixar de la muntanya, tot i que els va costar força. I nosaltres també ens equivocariem si volguéssim viure dalt d'una muntanya envoltats d'un núvol. Això no pot ser, ni humanament, ni cristianament. Si hem de ser feliços, no serà pas fugint dels problemes de cada dia o ignorant-los, sinó afrontant-los. Si volem créixer com a persones, haurem de bregar cada dia en el teixit de relacions en què ens ha tocat de viure –encara que no ens agradi– i construir la convivència, no pas tancant-nos a casa o tallant lligams. Si tenim una mica de fe i la volem viure, no podem fer-ho en una torre d'ivori, sinó integrats de ple en una comunitat, amb les seves misèries, amb els defectes de cadascú, però intentant sincerament d'estimar els altres a pesar d'això.

Transfiguració vol dir canvi, transformació. Tots estem cridats a transformar-nos constantment; en bé, s'entén. Qualsevol situació humana, per negativa que sembli, pot ser transformada, pot canviar, pot millorar. Potser no hi ha perversió més gran que la de la persona que no canvia en res, que s'ha aturat, que no creix.

Quin és el bon camí? El que puja. Que no vol dir el que fuig de la realitat, sinó el que ens hi fica de ple per jugar-hi fort. En la realitat de la vida de cada dia i les seves misèries, Déu ens hi espera.

Enric Roura, rector

MOVIMENT PARROQUIAL

BATEIGS:

29-VII: Sergi i Cataleya Franco Galbany, fills de Yeimy Vanessa i Sergio.

DIFUNTES:

3-VIII: Liudmila Bukhanenko (81 anys).

4-VIII: Beatriz Ramos Ponce (88 anys)

AGENDA PARROQUIAL

COL-LECTA PER A OBRES

Les col·lectes del proper cap de setmana, 12 i 13 d'agost, tindran caràcter extraordinari per a obres.

L'obra més rellevant que tenim pendent és repassar els teulats de l'església parroquial i l'Esbarjo, afectats per l'acumulació d'excrements de coloms i gavians, que embussen les canals i causen degoters.

"Els dugué dalt d'una muntanya alta, i es transfigurà davant d'ells".

(Mateu, 17,1-2)

